

РЕШЕНИЕ
Номер 152, 17.05.2019г., гр.Исперих
В ИМЕТО НА НАРОДА

ИСПЕРИХСКИ РАЙОНЕН СЪД
На втори май през 2019 година,
в публично заседание, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Юлияна ЦОНЕВА

Секретар: Анна Василева,
Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията гр.дело № 996 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.422 във вр. с чл.415, ал.1 от ГПК.

Постъпила е искова молба от от "Б ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр.С, район О, ул."М" № , представлявано заедно от Главен изпълнителен директор В М С, ЕГН-***** и изпълнителен директор Д Н Н, ЕГН-*****, действащи чрез упълномощен юрисконсулт Л.Н.И. (съдебен адрес: ***) *против А.Р.А., ЕГН-***** ***, като моли съда да постанови решение, с което да признае за установено съществуването към 10.10.2017г. на парично вземане на Банката, произтичащо от Договор за кредит за текущо потребление от 22.02.2016г., сключен с ответника А.Р.А., ЕГН-******, за следните суми:

- 759.70 (*седемстотин петдесет и девет лева и 70 ст*) лева - главница, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 10.10.2017г. до окончателното ѝ изплащане;

- 120.00 (*сто и двадесет*) лева – дължима такса;

- 111.30 (*сто и единадесет лева и 30 ст*) лева – дължима договорна лихва за периода от 26.07.2016г. до 26.07.2016г.;

- 31.66 (*тридесет и един лева и 66 ст*) лева - лихвена надбавка за забава върху просрочената главница за периода от 26.07.2016г. до 08.10.2017г.;

- 0.21 (*нула лева и 21 ст*) лева - лихвена надбавка за забава върху цялата главница за периода от 09.10.2017г. до 09.10.2017г.,

както и разноските по воденото заповедно производство за същите вземания, а именно: 25.00 (*двадесет и пет*) лева - заплатена ДТ и 100.00 (*сто*) лева - юрисконсултско възнаграждение. Претендира за направените разноски по настоящото исково производство. В исковата молба се твърди, че по силата на Договора за кредит ищцовата Банка е предоставила на длъжника А.Р.А., ЕГН-***** кредит за текущо потребление в размер на 1 000.00 (хиляда) лева, усвоен чрез разплащателна сметка на кредитополучателя. Поради допуснатата забава в плащанията на месечните погасителни вноски, е изпратена до длъжника Нотариална покана чрез Нотариус рег.№ 254 с район на действие РС-гр.Исперих, с която длъжникът е уведомен за превръщане на кредита в предсрочно изискуем, като уведомяването е извършено чрез залепване на уведомление в условията на чл.47 от ГПК. По този повод и въз основа на извлечение от счетоводните си книги, Банката предприела постъпки и по реда на чл.417 от ГПК се снабдила по ч.гр.д.№ 869/2017г. на РС-гр.Исперих със Заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист за претендираните парични вземания. Образувала и изп.дело № 1079/2017г. при ЧСИ Георги Стоянов, рег.№ 912, с район на действие Окръжен съд-гр.Разград. Тъй като длъжникът не е намерен на установения по делото постоянен адрес ***, е извършено от ДСИ връчване на Заповедта за изпълнение при условията на чл.47, ал.7 във вр. с ал.5 от ГПК, поради което и по указание на съда, дадено по реда чл.415, ал.1, т.2 във вр. с ал.4 от ГПК, ищецът депозира в срок настоящия иск за установяване на вземането си. Моли да бъде оставена в сила издадената Заповед за незабавно изпълнение от 10.10.2017г. и издаденият въз основа на нея изп.лист от 11.10.2017г. по ч.гр.д.№ 869/2017г. на РС-гр.И по отношение на претендираните парични вземания. Твърди, че на 11.07.2018г., т.е. в хода на настоящото съдебно производство (отпочнало като Заповедно производство по ч.гр.д.№ 869/2017г. по описа на РС-гр.Исперих), спорното вземане на Банката срещу длъжника А.Р.А., ЕГН-***** , е цедирано на „ОТП Ф Б ЕАД, ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр.С, бул."К Ал.Д" №, ет.,

представлявано от изпълнителен директор И Д-М - приобретател на спорното вземане по Договор за покупко-продажба на вземания (цесия) от 11.07.2018г.

В срока за писмен отговор на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК, ответникът А.Р.А., ЕГН-***** ***, редовно уведомен - лично, не представя отговор, не заявява становище по иска, не прави искания и възражения, не сочи доказателства. В съдебно заседание, редовно призован, не се явява и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

Конституираната в процеса, на основание чл.226, ал.2 във вр. с ал.1 от ГПК, трета страна „ОТП Ф Б ЕАД, ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр.С, бул.“К Ал.Д“ №, ет2, представлявано от изпълнителен директор И Д-М - приобретател на спорното вземане по Договор за покупко-продажба на вземания (цесия) от 11.07.2018г., за да помага на ищцовата страна - прехвърлител на вземането „Б ЕАД-гр.С, депозира становище вх.№ 654/15.02.2019г., като счита, че предявеният от цента иск е надлежно упражнен, предвид разрешението, дадено в т.10б от ТР № 4/2013 от 18.06.2014г. по тълк.д.№ 4/2013г. на ОСГТК на ВКС, като е спазен срока по чл.415, ал.4 от ГПК. Присъединява се изцяло към така предявения иск, който счита за допустим и основателен, и моли да бъде уважен в пълния предявен размер. В съдебно заседание се явява представител, като поддържа същото становище.

Съдът, като съобрази горното, счита, че са налице законовите предпоставки за постановяване на НЕПРИСЪСТВЕНО РЕШЕНИЕ по чл.239, ал.1, т.1 и т.2 от ГПК, без да мотивира същото по същество:

На ответника А.Р.А., ЕГН-***** са указани последиците от неспазването на сроковете за размяна на книжа, вкл. и неподаването на писмен отговор на исковата молба, и от неявяването му в съдебно заседание. Указания в този смисъл са дадени с Определение на съда от 28.12.2018г. при връчване на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК, съобщението за което ответникът е получил лично на 02.01.2019г (л.84 от делото), както и впоследствие е предупреден с призовката, изпратена на 25.02.2019г. и получена лично от него на същата дата (л.94 от делото), удостоверено с подписа му върху разписката за връчване. Ето защо съдът приема, че са изпълнени условията на чл.239, ал.1, т.1 от ГПК.

Налице са и предпоставките на чл.239, ал.1, т.2 от ГПК. Сочените в исковата молба обстоятелства се подкрепят от събраните в хода на делото писмени доказателства и назначената съдебно-счетоводна експертиза, която в заключението, депозирано с вх.№ 1701 от 22.04.2019г. установява като дължими по основание и размер на всички претендирани по делото вземания на ищеца срещу ответника, произтичащи от възникналото между тях договорно правоотношение по Договор за кредит за текущо потребление от 22.02.2016г., както следва:

- 759.70 (седемстотин петдесет и девет лева и 70 ст) лева – непогасена главница;
- 111.30 (сто и единадесет лева и 30 ст) лева – дължима неплатена редовна лихва за периода от 26.07.2016г. до 09.10.2017г.;
- 31.66 (тридесет и един лева и 66 ст) лева - лихвена надбавка за забава върху просрочената главница за периода от 26.07.2016г. до 08.10.2017г.;
- 0.21 (нула лева и 21 ст) лева - лихвена надбавка върху просрочената главница за периода от 09.10.2017г. до 09.10.2017г. и
- 120.00 (сто и двадесет) лева – дължима такса.

При преценка на обсъжданите доказателства, съдът счита, че може да се направи обоснован извод за вероятната основателност на иска, предявен на основание чл.422 от ГПК, за съществуване на претендираните от ищеца срещу ответника парични вземания – непогасена главница, неплатена редовна лихва, лихвена надбавка за забава и дължими такси. В своето основание претендираните вземания са доказани, а с оглед констатациите на обсъжданото експертно заключение и предвид липсата на други конкуриращи доказателства относно размера на тези вземания, то същите се явяват доказани и в размера, в който са претендирани за установяване и за който е издадена заповедта за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК по ч.гр.д.№ 869/2017г. на РС-гр.Исперих.

Ищцовата страна е направила изрично искане за постановяване на неприсъствено решение, съобразно изискванията на чл.238, ал.1 от ГПК. Същото искане е поддържано и от конституираната в процеса, на основание чл.226, ал.2 във вр. с ал.1 от ГПК, трета страна „ОТП Ф Б ЕАД-гр.С, ЕИК .

Ищецът е поискал в петитума на исковата молба да бъде установено и вземане, представляващо направените разноски по развилото се заповедно производство по цитираното горе ч.гр.д.№ 869/2017г. на РС-гр.И, което е недопустимо. Разноските в заповедното производство представляват последица от уважаване на заявлението и са изрично разграничени от задължението на длъжника в съдържанието на заповедта за изпълнение. Присъдените със заповедта за изпълнение разноски за заповедното производство не се включват в предмета на установителния иск по чл.422 във вр. с чл.415, ал.1 от ГПК, а представляват законна последиците от уважаването, респективно отхвърлянето на иска. В този смисъл е Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. на ВКС по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК, т.10в.

В исковия процес разпределението на отговорността за разноски няма характер на самостоятелно съдебно предявено притезание. В преценката за присъждане на тези разноски съдът приема, че ищцовата страна е доказала направени такива в общия размер от 500.00 лева, включващи: заплатена ДТ при завеждане на делото в размер на 250.00 лева, от които 25.00 лева са заплатени в заповедното производство (при образуване на ч.гр.д.№ 869/2017г. на РС-гр.И) и 225.00 лева - заплатени при завеждане на исковото производство по настоящото дело, 100.00 лева - присъдено възнаграждение за юрисконсулт в заповедното производство и 150.00 лева – заплатено възнаграждение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза по настоящото дело. В настоящото производство не е претендирано възнаграждение за юрисконсулт. Предвид изхода на делото така претендираните разноски по производството следва да бъдат присъдени в доказания им размер, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, съразмерно на уважената част от исковете, т.е. изцяло.

Воден от изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, на основание чл.422 във вр. с чл.415, ал.2 от ГПК, по отношение на ответника А.Р.А., ЕГН-***** ***, съществуването към 10.10.2017г. на парично вземане на "Б" ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр.С, район О, ул."М" №, представлявано заедно от Главен изпълнителен директор В М С, ЕГН-***** и изпълнителен директор Д Н. Н, ЕГН-***** (съдебен адрес: ***), произтичащо от Договор за кредит за текущо потребление от 22.02.2016г., сключен с ответника А.Р.А., ЕГН-***** , за следните суми:

- 759.70 (седемстотин петдесет и девет лева и 70 ст) лева - главница, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 10.10.2017г. до окончателното ѝ изплащане;

- 120.00 (сто и двадесет) лева – дължима такса;

- 111.30 (сто и единадесет лева и 30 ст) лева – дължима договорна лихва за периода от 26.07.2016г. до 09.10.2017г.;

- 31.66 (тридесет и един лева и 66 ст) лева - лихвена надбавка за забава върху просрочената главница за периода от 26.07.2016г. до 08.10.2017г. и

- 0.21 (нула лева и 21 ст) лева - лихвена надбавка за забава върху цялата главница за периода от 09.10.2017г. до 09.10.2017г.

ОСЪЖДА, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, А.Р.А., ЕГН-***** ДА ЗАПЛАТИ на "Б ЕАД, ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр.С, район О, ул."М" № , представлявано заедно от Главен изпълнителен директор В М С, ЕГН-***** и изпълнителен директор Д Н. Н, ЕГН-*****.

- сумата от 125.00 (сто двадесет и пет) лева – направени разноски по заповедното производство по ч.гр.д.№ 869/2017г. на РС-гр.И и

- сумата от 375.00 (триста седемдесет и пет) лева – направени разноски по настоящото исково производство.

Неприсъственото решение не подлежи на обжалване (чл.239, ал.4 от ГПК).

ДА СЕ ПРИЛОЖИ препис от решението към ч.гр.д.№ 869/2017г. на РС-гр.И с оглед на правните последици по чл.416 от ГПК.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: